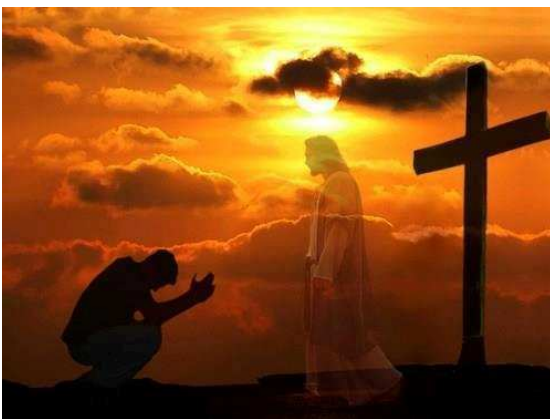

Về Nguồn

Vũ trụ chuyển xoay, Hạ qua Thu lại,
Đông lạnh tàn, Xuân đến khác gì đâu ?
Có khác chăng mây lượn đáp bên đầu !
Nhân sinh tựa bóng chim câu vụt khuất !
Bấm đầu ngón tay, tuổi đời dần mất,
Khó nhọc, sầu đau, độ nhật qua ngày,
Danh, lợi, quyền, lợi lừng áng mây bay,
Giành giật lắm, hồng cỏ may tan tác !
Rồi đến lúc chập chờn mơ tiếng hạc,
Văng vẳng xa những niêm nhạc u-buồn,
Lúc tâm tư thôi thúc dạ bồn chồn,
Thời ! đã muộn, linh hồn lìa thể xác.

Đạo hằng sống Chúa Trời còn ban phát,
Sông trường-sinh, nước chẳng cạn bao giờ,
Có cạn chẳng là cho kẻ thờ ơ,
Bạn thân hỡi, ngay bây giờ trở lại.
Hãy quỳ xuống thờ tôn Vua vạn đại,
Vũ trụ, càn khôn, vững trãi bởi Ngài.
Cõi thế tục này ngoài Chúa chẳng ai,
Cứu nhân loại thoát vòng đai kiếm tảo.
Của những nhọc nhằn, khổ đau buồn bã,
Của đam mê giành giật bả vinh hoa,
Của lọc lừa dối trá với điêu ngoa,
Của phù-thế đầy sa-hoa, mờ ảo.

Hãy quỳ xuống bên Giê-Xu trung-bảo,
Giữa loài người với Thượng-đế Chí-cao,
Trở về bên giòng sông nước ngọt ngào,
Về đồng cỏ chẳng khi nào cùng tận.
Về để được gơ hai tay đón nhận,
Quyền Trưởng-nam mình làm mất ngày nào,
Để Kế-tự Quyền, Ngôi Nước Chí-cao,
Để thừa hưởng cõi Thiên-trào Vinh-cửu.
Thánh thời quá, sống bên Cha Hằng-hữu,
Tâm hồn mình xưa nặng trĩu, nhẹ nay.
Thánh-vịnh hoan ca ngợi Chúa đêm ngày,
Miễn Thiên-phước thỏa nguyện thay tận hưởng.

Linh-Ân Nguyễn Thiện Nhân